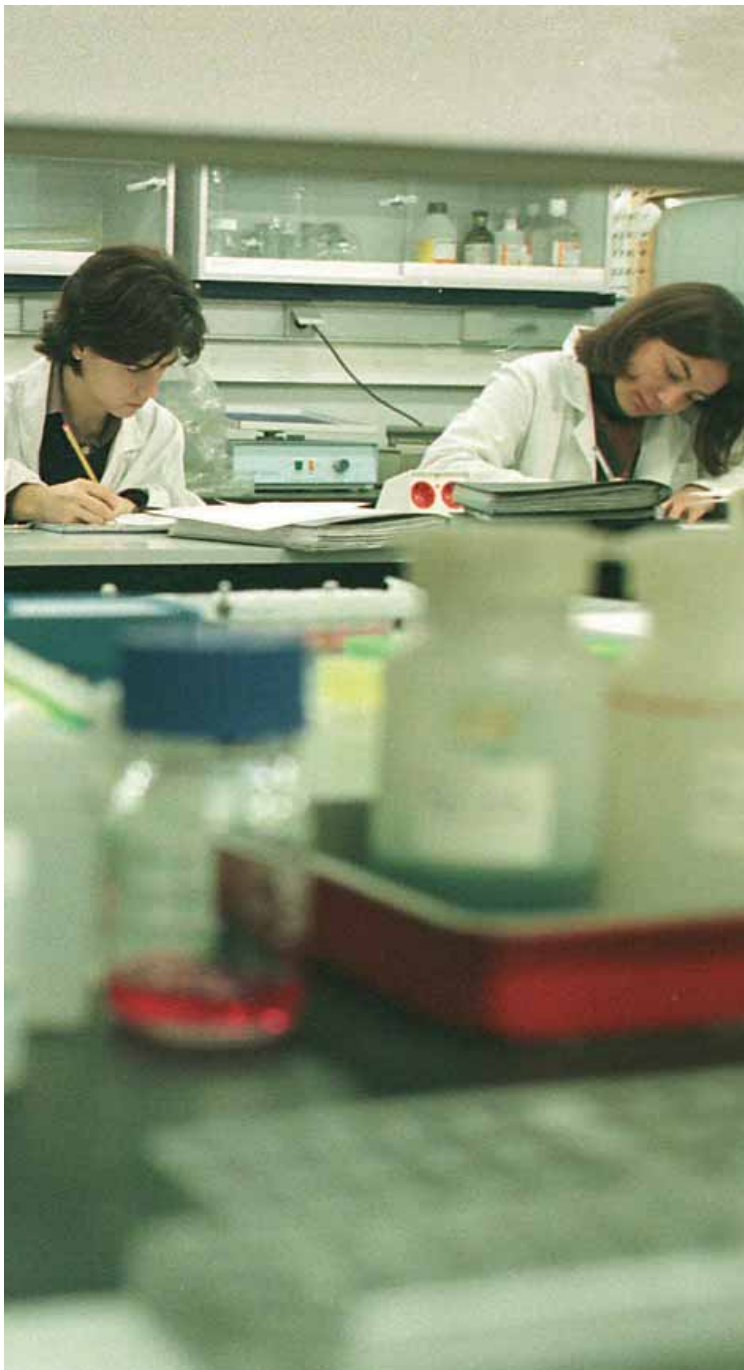

LA FINESTRA DE LA IGUALTAT

Universitat pública, màquina simbòlica

Aconseguir la igualtat efectiva entre dones i homes és cosa de totes i de tots, de les dones i també dels homes. Aquesta reflexió, per evident i simple que sembla, és la base de qualsevol canvi en matèria de gènere en la nostra societat. Com advertia Pierre Bourdieu: "L'ordre social funciona com una immensa màquina simbòlica que tendeix a ratificar la dominació masculina en què es basa", i les estructures educatives són peça fonamental d'aquesta "maquinària", tant per a reproduir processos desiguals, com per a canviar-los. El sistema educatiu en general, i l'educació superior en particular, ha de col·laborar a trencar amb un ordre social que manté alts nivells d'injustícies, desigualtats i masclismes, cosa que queda exemplificada en els desequilibris en l'accés de dones i homes a l'educació superior (carreres feminitzades, desequilibris en l'accés al nivell de postgrau i doctorat, etc.). Aquesta asimetria de gènere en la transició al sistema universitari té el seu reflex posterior en l'adquisició de rols socials i culturals i també en els desequilibris en l'accés a les responsabilitats socials i polítiques. Canviar aquesta situació no depèn només de l'activació de noves perspectives acadèmiques i professionals en les dones, també passa per canvis en els rols socials dels homes, en definitiva, suposa repensar les formes socials de construir

la masculinitat, trencar amb dinàmiques, actituds i models socials desiguals que s'imposen i que reproduïm moltes vegades de manera inconscient. En aquest context, el paper del Pla d'Igualtat de la Universitat de València va més enllà de ser una ferramenta per a millorar les condicions laborals i professionals dels que treballen a la Universitat (que també ho és), es tracta d'un document que pretén impulsar canvis que es traslladen de manera progressiva, però directa, a la societat valenciana a través de la missió de formació de nous i noves professionals, investigadores i creadores. Si, en qualsevol institució, un Pla d'Igualtat és necessari per a modificar les situacions de desigualtat de gènere, en el cas de la Universitat té un valor simbòlic i una funció de lideratge social que multiplica la seua importància. Però les propostes que tracten de promoure els plans d'igualtat a partir de la Llei d'Igualtat no poden ser un simple gest de "propaganda institucional", ni una llista de bones pràctiques buides de concreció. Els plans d'igualtat han de servir per a impulsar canvis reals i per a frenar, no només el masclisme i les desigualtats gènere, sinó també per a eradicar la regeneració de noves formes de "micromasclisme" o "postmasclisme", que com Luis Bonino i Miguel Lorente han advertit substitueixen de manera subtil les formes de masclismes tradicionals i tracten de reconstruir o apuntalar formes estructurals de desigualtat professional, social i cultural per damunt de polítiques de canvi social. Aquesta important missió de lideratge social i de compromís

progressista que la Universitat ha de representar s'ha de reflectir, de manera molt especial, en l'esforç per canviar la representació simbòlica de les relacions entre dones i homes en la societat, per modificar les estructures que comuniquen i construeixen les nostres formes de ser en la societat. El Pla d'Igualtat de la Universitat de València dedica de manera específica els objectius i les accions de l'Eix I a la creació d'una cultura d'igualtat a través de la comunicació i de la sensibilització social. En aquest sentit, hauríem d'intentar aconseguir que la UV, a través de la seua acció de formació, difusió cultural i científica i del desenvolupament de la seua missió de servei públic universitari impulse una política d'igualtat que siga una ferramenta real per a la ruptura amb "l'opressió masclista" de què parlava Bourdieu, per a l'emancipació de les dones i per a la recerca de la complicitat i la col·laboració dels homes en aquesta tasca. En resum, els homes de la Universitat hem de col·laborar en l'execució del Pla d'Igualtat sense oblidar que aquest ha iniciat un camí que és hereu de la lluita històrica del feminisme militant i de l'activisme per la igualtat de gènere. Amb aquest referent i amb aquesta experiència, els homes i dones de la Universitat de València hem d'afrontar la responsabilitat que ens pertoca com a universitat pública.

Gonzalo Montiel Roig.
Responsable tècnic del CADE. Membre del Consell de Govern

Estudi sobre els canvis de l'Albufera al llarg dels anys

REDACCIÓ

Investigadors de l'àrea de paleolimnologia de l'Institut Cavanilles de la Universitat de València, dirigits per la doctora Maria Rosa Miracle, han oferit un resum de l'estudi que han realitzat durant sis anys sobre l'evolució de l'Albufera de València durant l'Holocè.

Esdeveniments ambientals com ara les variacions del nivell del mar experimentades durant els últims 12.000 anys a la costa mediterrània poden quedar reflectits en els sediments dels llacs costaners, per això aquests registres sedimentaris són utilitzats pels paleolimnòlegs a manera de biblioteques fòssils en les quals es pot llegir i interpretar la història d'un pasat més o menys recent a l'entorn

d'aquests llacs i també al planeta. Alguns dels secrets climàtics i històrics que guardava l'Albufera de València han estat revelats per

l'investigador Javier Marco en la presentació i defensa de la seua tesi doctoral, realitzada divendres passat 23 d'abril al Parc Científic de la Universitat de València (Campus de Burjassot-Paterna). Segons aquest treball, hi hagué una època en la qual esdeveniments naturals com ara els canvis del nivell del mar, les grans tempestes o les riuades van tindre un paper fonamental en l'evolució d'aquest sistema, i que l'estudi de les seqüències sedimentàries més recents ha confirmat o desmentit el que fins ara eren conjectures, com ara el cas de com i quan es va produir la desalinització del llac, de tal manera que s'ha comprovat que els canvis més dràstics a l'Albufera s'han produït durant aquests últims cent anys a causa de les transformacions hidrològiques, l'evolució del cultiu de l'arròs i els abocaments incontrolats al llac, que han conduït l'Albufera a la seua actual condició de sistema altament deteriorat.

Edita: Universitat de València.
Director: Francesc Bayarri.
Cap Redacció: Remei Castelló.
Consell de Redacció: Daniel González, Gonzalo Montiel, Olga Dénia, Alfons Cervera, Magda R. Brox i Manuel Peris.
Disseny i maquetació: Tomàs Gorria.
Fotografia: Miguel Lorenzo.
Correcció lingüística: Agustí Peiró.
Administració i Serveis: Paco González, Vicent Martínez i Enrique Pino Valle.
Contractar Publicitat: Publipress. Tel. 96 391 84 00.
Consell Editorial: Antoni Tordera, Pilar

Sanz, Josep Maria Jordan Galduf, Asunción Dobón, Francesc Bayarri i Manuel Peris.
Redacció: Gabinet de Premsa (Avinguda Blasco Ibáñez 13, 46010). Tel. 96 386 41 13. Fax: 96 386 41 14.
Correu electrònic: premsa@uv.es.
Nou Dise digital: <http://www.uv.es/~noudise>.
Impremta: Rotodomenech S.L.
Depòsit legal: V-1.612-1997.
ISSN: 1138-0624.
Nombre d'exemplars: 12.000.